

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-8S/157/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200579
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Raganová
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:7021200579.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Jany Raganovej a z členov senátu: JUDr. Tomáša Kuruca a JUDr. Pavla Doriča, PhD. v právnej veci žalobcu: SUEŇOS s.r.o., Krosnianska 83, 040 22 Košice, IČO: 51 085 674, právne zastúpeného: JUDr. Dušan Antol, advokát, Krivá č. 23, 040 01 Košice, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce Košice, Masarykova 10, IČO: 00 166 405, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo spisu NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3488 zo dňa 06.07.2021, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania n e p r i z n á v a právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

- I.
Priebeh administratívneho konania

1. Inšpektorát práce Košice (ďalej ako prvostupňový správny orgán) rozhodnutím č. IPKE/IPKE_PO IKO/ROZ/2021/382 zo dňa 17.05.2021 uložil žalobcovi pokutu vo výške 5.000,- eur podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona č.125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, za porušenie povinností stanovených predpismi uvedenými v § 2 ods. 2 písm. b) vyššie uvedeného zákona.

2. Prvostupňový správny orgán pri výkone inšpekcie práce zistil, že u žalobcu došlo k porušeniu povinností stanovených právnymi predpismi, ktoré upravujú zákaz nelegálneho zamestnávania. Toto porušenie je uvedené v protokole o výsledku inšpekcie č. IKO-58-32-2.3/P-E24.25-20 zo dňa 30.09.2020. U žalobcu bola vykonaná kontrola a bolo zistené, že žalobca ako zamestnávateľ využíval závislú prácu fyzickej osoby: A. B., ktorá vykonávala závislú prácu na pracovnej pozícii dispečer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 19.02.2020 s dňom nástupu do práce dňa 01.03.2020 a fyzickej osoby: C. B., ktorá vykonávala závislú prácu na pracovnej pozícii dispečer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 19.02.2020 s dňom nástupu do práce dňa 01.03.2020 a neprihlásil ich do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do 7 dní od uplynutia lehoty na prihlásenia do tohto registra podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sociálnom poistení). Zamestnávateľ prihlásil fyzickú osobu A. B. do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia až dňa 28.04.2020 s uvedením dátumu vzniku poistenia odo dňa 01.03.2020 a fyzickú osobu C. B. prihlásil až dňa 28.04.2020 s uvedením dátumu vzniku poistenia 01.03.2020. Tieto osoby neboli prihlásené do 7 dní od uplynutia lehoty podľa

osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra, najneskôr však do začatia kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Na základe týchto skutočností vypracoval inšpektor práce protokol č. IKO-58-32-2.3/P-E24.25-20 zo dňa 30.09.2020, ktorý bol toho istého dňa prerokovaný so žalobcom. Žalobca zobral na vedomie zistené nedostatky a protokol podpísal.

3. Žalobca sa proti rozhodnutiu o uložení pokuty včas odvolal. V odvolaní uviedol, že nelegálne zamestnávanie nebolo zistené podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 82/2005. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že napriek administratívnej chybe k dvom predmetným zamestnankyniam, nikdy nedošlo k negatívnemu dopadu na zamestnancov a na širšie podnikateľské prostredie v spoločnosti. Podľa názoru žalobcu nemôže byť celá vec označovaná ako porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, pri ktorom by musel byť prítomný úmysel (príčinná súvislosť) k nelegálnemu zamestnávaniu, čo v tomto prípade nebolo naplnené. Taktiež namietal, že prvostupňový správny orgán začal správne konanie dňa 02.05.2021, kedy tento nezákonný stav už nebol prítomný.

4. Národný inšpektorát práce (ďalej ako žalovaný) rozhodnutím číslo spisu NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3488 zo 06.07.2021 zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. IPKE/IPKE_PO IKO/ROZ/2021/382 zo dňa 17.05.2021 o uložení pokuty potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že pri výkone inšpekcie práce v období od 19.08.2020 do 30.09.2020, pri kontrole nelegálneho zamestnávania a zisťovaní skutkového stavu bolo zistené, že žalobca porušil zákaz nelegálneho zamestnávania tým, že využíval závislú prácu dvoch fyzických osôb (A. B., C. B.), ktoré vykonávali závislú prácu na pracovnej pozícii dispečer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 19.02.2020, obe s dňom nástupu do práce dňa 01.03.2020 a neboli prihlásené do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do 7 dní od uplynutia lehoty na prihlásenie do tohto registra podľa § 231 ods. 1 zákona o sociálnom poistení. Zamestnávateľ prihlásil tieto osoby do vyššie uvedeného registra až dňa 28.04.2020 s uvedením dátumu vzniku poistenia odo dňa 01.03.2020. Pri vykonaní inšpekcie práce bola vykonávaná kontrola dokladov predložených zamestnávateľom k výkonu inšpekcie práce, t.j. pracovné zmluvy, evidencia dochádzky kontrolovaných zamestnancov za kontrolované obdobie, registračné listy fyzických osôb do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia kontrolovaných zamestnancov (A. B., C. B.).

5. Žalovaný vo svojom rozhodnutí po preskúmaní napadnutého rozhodnutia mal jednoznačne za preukázané, že žalobca porušil v uvedenom čase na uvedenom mieste, pri plnení svojej činnosti a popísaným spôsobom zákaz nelegálneho zamestnávania. Žalovaný vyhodnotil a zhodnotil aj vyjadrenia žalobcu k protokolu. Žalovaný sa stotožňuje s právnou úvahou prvostupňového správneho orgánu, že žalobca v období od 02.03.2020 od 13.30 hod. až do splnenia prihlasovacej povinnosti dňa 28.04.2020 o 14.36 hod využíval žalobca závislú prácu predmetných zamestnankýň. Žalobca si nesplnil svoju zákonnú povinnosť prihlásiť predmetné zamestnankyne do registra Sociálnej poisťovne v lehote 7 dní od začatia výkonu ich pracovnej činnosti. Pracovná činnosť s odkazom na žalobcom predloženú evidenciu pracovného času u oboch predmetných zamestnankýň, ktorá preukázateľne začala dňa 02.03.2020 a tým, že žalobca prihlásil obe zamestnankyne až dňa 28.04.2020 preukázateľne zmeškal danú lehotu.

6. Ďalej žalovaný k námietke žalobcu o tom, že nelegálne zamestnávanie nebolo zistené podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 82/2005 Z.z. uviedol, že v zmysle tohto ustanovenia kontrolu nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania vykonávajú kontrolné orgány, v tomto prípade inšpektorát práce a samotným konštatovaním tohto ustanovenia nedošlo k skresleniu zisteného skutkového stavu, ani k zmätočnosti rozhodnutia. Ďalej k domnienke žalobcu, že nelegálne zamestnávanie bolo inšpektorátu práce oznámené Sociálnou poisťovňou sa nezakladá na žiadnom dôkaze priloženom v administratívnom spise a je irelevantné. Inšpekcia práce bola u žalobcu riadne vykonaná, nelegálne zamestnávanie bolo zistené z dôkazov predložených žalobcom a po lustrácii inšpektorov práce v registri Sociálnej poisťovne. Na uvedenom nič nemení fakt, že žalobca vykonal nápravu predmetného porušenia v čase pred začatím výkonu inšpekcie práce. Nelegálne zamestnávanie v zmysle § 2 ods. 2 písm. b) existovalo v čase vymedzenom vo výroku napadnutého rozhodnutia a ani dodatočné prihlásenie predmetných zamestnankýň do registra Sociálnej poisťovne žalobcom ex post na uvedenom nedostatku nič nemení. Odstránenie nedostatkov inšpektorát práce zohľadnil pri vyrubení pokuty v najnižšej zákonom ustanovenej výške. Žalovaný má za to, že žalobca de facto v odvolaní priznal spáchanie správneho deliktu, ktoré je mu kladené za vinu a snaží sa ho zľahčiť argumentom o nulovom negatívnom dopade na predmetných zamestnancov a o nepatrnej spoločenskej nebezpečnosti jeho konania. K uvedenému, žalovaný uvádza, že nie je rozhodujúca skutočnosť, či predmetným porušením vznikla

niektorému zo subjektov alebo štátu škoda, ale rozhodujúca je skutočnosť, že konaním žalobcu došlo k samotnému porušeniu príslušných zákonných ustanovení. Žalovaný taktiež uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdeniami žalobcu o tom, že išlo len o administratívne nedostatky, pretože v tomto prípade išlo o jednoznačne porušenie zákonom uložených povinností a navyše nemožno opomenúť fakt, že porušenie žalobcu malo za priamy následok fyzickú prítomnosť a závislú prácu predmetných zamestnankýň na pracovisku bez toho, aby boli prihlásené do registra Sociálnej poisťovne, a preto toto nemožno považovať za administratívny nedostatok, ale za hrubé porušenie príslušných ustanovení zákona č. 82/2005 Z.z.. K námietke žalobcu, že išlo o neúmyselné konanie sa riadne vysporiadal prvostupňový správny orgán a žalovaný len dodáva, že ani tento fakt nie je dôvodom pre neuloženie pokuty, prípadne pre jej zníženie. Žalovaný podotýka, že zákon č. 82/2005 Z.z. neustanovuje povinnosť, ani len možnosť správneho orgánu skúmať zavinenie zo strany zamestnávateľa. V tomto prípade ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, pri ktorej správny orgán preukazuje porušenie právnej povinnosti zo strany účastníka konania, nie však zavinenie. V tomto prípade je žalobca zodpovedný za porušenie zákonom ustanovenej povinnosti aj v prípade, že svojim konaním alebo nekonaním nezavinil škodlivý následok. Nie je podstatné, či sa tohto protiprávneho konania dopustil úmyselne alebo z neobľahosti, či porušenie povinnosti mali spôsobiť jeho zamestnanci, alebo či odstránil zistené nedostatky, právne predpisy neustanovujú žiadne možnosti liberácie. Argument žalobcu, že Oznamenie o začatí správneho konania bolo doručené žalobcovi dňa 02.05.2021, kedy už nezákonný stav nebol prítomný je nedôvodný, pretože pre uloženie pokuty za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania nie je rozhodujúce, či tento stav ešte pretrvával v čase správneho konania, ale rozhodujúce je že k nelegálnemu zamestnávaniu došlo.

7. K námietke žalobcu o odôvodnení predmetného nelegálneho zamestnávania, žalovaný uvádza, že prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil zákonnými ustanoveniami a dojem žalobcu, že odôvodnenie rozhodnutia je zmätočné v odvolacom konaní nebolo preukázané. Prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí netvrdí, že inšpekcia práce začala do 7 dní od začatia výkonu činnosti dotknutých zamestnankýň, ani netvrdí v rozhodnutí, že nelegálne zamestnávanie pretrvalo v čase výkonu inšpekcie práce, a preto námietky žalobcu rozporujúce tieto skutočnosti, sú nedôvodné. Námietky žalobcu o dôsledkoch vyhodnotenia dopadov nelegálneho zamestnávania inšpektorátom práce má žalovaný za to, že prvostupňový správny orgán popísal možné dôsledky, ktoré hrozia prihlásením zamestnancov do registra Sociálnej poisťovni a následne pri ukladaní pokuty prvostupňový správny orgán zohľadnil fakt, že žalobca tieto nedostatky odstránil. Vzhľadom na uloženie pokuty v najnižšej možnej výške, nemá žalovaný za to, že zhodnotenie možných dôsledkov nelegálneho zamestnávania zásadne priťažili žalobcovi. Ku námietke o existencii faktického pracovného pomeru žalovaný konštatuje, že prvostupňový správny orgán nespochybňuje existenciu pracovnoprávneho vzťahu ako príčinnú súvislosť vzniku porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, ale naopak vytyka žalobcovi neprihlásenie predmetných zamestnankýň do registra Sociálnej poisťovne počas výkonu pracovnej činnosti na základe uzavretej pracovnej zmluvy predmetných zamestnankýň so žalobcom. Preto sú tieto námietky irelevantné. K výške uloženej pokuty žalovaný uviedol, že prvostupňový správny orgán bol povinný pristúpiť k uloženiu sankcie ex offa a nemal možnosť o správnom delikte nerozhodnúť a navyše bol prvostupňový správny orgán povinný uložiť pokutu, ktorej výšku zákon jednoznačne určuje rozpätím, pričom svoje rozhodnutie aj primerane zákone a vecne odôvodnil. Výška pokuty bola prvostupňovým správnym orgánom uložená v najnižšej možnej sadzbe, akú zákon dovoľoval a prvostupňový správny orgán zvažil všetky okolnosti daného správneho deliktu, kde zvažoval závažnosť konania a takisto aj fakt, že žalobca sa dopustil prvého správneho deliktu podobnej povahy.

II.

Správna žaloba

8. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia žalovaného ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné, a to z dôvodu, že vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP, nepreskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov podľa § 191 ods. 1 písmeno d) SSP a zistenie skutkového stavu žalovaným je nedostačujúce pre riadne posúdenie veci podľa § 191 ods. 1 písm. e) SSP.

9. Prvou žalobnou námietkou žalobca namietal, že prvostupňový správny orgán poukazoval na skutočnosť, že zamestnankyne boli prihlásené do registra Sociálnej poisťovne podľa § 231 ods. 1 písm.

b) bod 1 zákona o sociálnom poistení prihlásené zamestnávateľom - žalobcom až dňa 28.04.2020 s uvedením dátumu vzniku poistenia odo dňa 01.03.2020, ale z rozhodnutia nevyplýva ako túto skutočnosť zistil žalovaný. Podľa názoru žalobcu prvostupňový správny orgán nikdy nezistil vlastnou činnosťou v čase porušenia, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu povinnosti stanovenej predpismi, ktoré upravujú zákaz nelegálneho zamestnávania a zo strany prvostupňového správneho orgánu ide o zavádzajúci údaj. Žalobca uviedol, že došlo iba k administratívnej chybe zamestnanca žalobcu, teda nedopatrením - zlyhaním ľudského faktora zamestnanca, kedy neboli menované zamestnankyne riadne prihlásené. S menovanými zamestnankyňami bol riadne založený pracovný vzťah podľa Zákonníka práce a tieto osoby mali riadne priznaný nárok na mzdu, stravovanie, zákonom stanovenú maximálnu výmeru pracovného času, minimálnu výmeru oddychu, či dovolenku a majú aj plne započítateľný nárok na neskoršie uplatnenie si nároku na dôchodok. Sociálna poisťovňa neeviduje nedoplatok na poistnom a na sociálnom poistení ku dňu kontroly.

10. Druhá žalobná námietka poukazovala na to, že prvostupňový správny orgán sa nezaoberal príčinnou súvislosťou všeobecne medzi zamestnávaním a okolnosťami oneskorenej registrácie. Žalobca poukazuje aj na to, že zamestnankyne ukončili registráciu na Úrade práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a nastúpili do pracovného pomeru k žalobcovi, z tohto má vyplynúť, že nešlo iba o krátkodobý, či náhodný pracovný pomer. Žalobca namieta, že zákon nepripúšťa retroaktívne pôsobenie zákona, keďže stav k času do 28.04.2020 žalovaný, ale ani iný orgán porušenie zákona nezistil. Zákon nerieši otázku porušenie zákona v minulosti (ani spätný časový horizont), že niekedy v minulosti došlo, alebo mohlo dôjsť k porušeniu zákona, pretože v takom prípade, by túto skutočnosť zákonodarca výslovne upravil. Taktiež podľa žalobcu z právnej teórie platí, že ak zákon výslovne neustanovuje, že postačí zavinenie z nedbanlivosti, treba pre trestný čin úmyselné zavinenie.

11. Ďalšou žalobnou námietkou žalobca odmietol tvrdenie o nelegálnom zamestnávaní, pretože si podľa jeho názoru splnil svoje povinnosti a zamestnankyne oboznámil s právnymi predpismi a týmto nespochybniteľným spôsobom vyjadril svojim konaním jednoznačne vôľu zamestnávať zamestnankyne v riadnom pracovnom pomere pri plnení ostatných zákonných náležitostí. Na základe uvedeného preto neporušil zákaz nelegálneho zamestnávania, pretože konal a vykonal všetky legálne a zákonné opatrenia na prijatie do pracovného pomeru a súčasne aj ich prihlásenie do registra Sociálnej poisťovne. Dôkazom tohto tvrdenia je komplex súbor listín, ako aj prípadne možné vyjadrenie menovaných zamestnankýň a v neposlednom rade po zistení administratívnej chyby - chýbajúcej registrácie aj ich bezodkladne prihlásenie.

12. Žalobca považuje uloženú sankciu sume 5.000,- eur za nezákonnú a likvidačnú a nestotožňuje sa s tým, že bol posudzovaný rovnako ako subjekt, ktorý nelegálne zamestnával a priamo na pracovisku bol aj pri inšpekcii práce usvedčený z nelegálneho zamestnávania. Žalobca považuje rozhodnutie žalovaného za arbitrárne a po komplexnom posúdení nemohol konštatovať nelegálne zamestnávanie a tým aj vylučuje aplikáciu § 19 zákona o inšpekcii práce.

13. Na základe uvedeného žalobca považuje napadnuté rozhodnutie za nesúladne so zákonom a žiada rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 08.12.2021 uviedol, že žalobca v správnej žalobe zopakoval námietky z odvolania a týmito námietkami sa už správne orgány plne, zodpovedne a vyčerpávajúco vysporiadali v napadnutých rozhodnutiach. K námietke objektívnej zodpovednosti žalovaný zopakoval, že v tomto prípade je žalobca zodpovedný za porušenie zákonom stanovenej povinnosti, aj keď svojim konaním alebo nekonaním nezavinil škodlivý následok a taktiež nie je podstatné, či sa tohto protiprávneho konania dopustil úmyselne alebo z nedbanlivosti, či porušenie povinnosti mali spôsobiť jeho zamestnanci, alebo či odstránil zistené nedostatky.

15. Žalovaný ďalej poukázal na to, že nie je rozhodujúce, či protiprávny stav pretrvával počas správneho konania, ale rozhodujúce je, že k nelegálnemu zamestnávaniu došlo a inšpektorát práce je povinný pokutu uložiť. Námieta žalobcu o zmatečnosti rozhodnutia nebola preukázaná. Žalovaný zopakoval, že inšpektorát práce nespochybňuje existenciu pracovnoprávneho vzťahu ako príčinnú súvislosť vzniku porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania, ale naopak vytýka žalobcovi neprihlásenie zamestnankýň do registra Sociálnej poisťovne počas výkonu pracovnej činnosti na základe uzavretých pracovných zmlúv predmetných zamestnankýň so žalobcom. Žalovaný považuje zistený skutkový stav za dostatočný a navrhuje správnu žalobu zamietnuť.

IV. Replika

16. Žalobcovi bolo vyjadrenie žalovaného doručené dňa 17.12.2021, žalobca replikou na vyjadrenie žalovaného nereagoval.

V. Konanie na správnom súde

17. Dňa 01.06.2023 nadobudol účinnosť zákon č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý dňom svojej účinnosti zriadil Správny súd v Košiciach. Účinnosťou zákona výkon súdnictva prešiel od 01.06.2023 z Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov.

18. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 01.10.2024. Správny súd po otvorení pojednávania za neúčasti zástupcu žalobcu a prítomnosti zástupcu žalovaného oboznámil zástupcu žalovaného s podaním, ktoré bolo dňa 24.09.2024 doručené súdu, ktorého obsahom bola žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd odročil pojednávanie na deň 03.10.2024. Na pojednávaní už za prítomnosti zástupcu žalobcu a zástupcu žalovaného, žalobca zotrval na podanej žalobe ako aj na všetkých jej žalobných dôvodoch, žalovaný sa pridržiaval doterajších vyjadrení.

VI. Relevantná právna úprava

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 311/2011 Z. z. Zákonníka práce účinného v čase inšpekcie práce (ďalej len Zákonník práce) závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

20. Podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

21. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase vykonania inšpekcie (ďalej len zákon o inšpekcii práce) inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním 1. pracovnoprávnych predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domáckych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie, 2. právnych predpisov, ktoré upravujú štátnozamestnanecké vzťahy, 3. právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia, 4. právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, 5.

záväzkov, ktoré vyplývajú z kolektívnych zmlúv, 6. osobitného predpisu zamestnávateľom v rozsahu jeho povinností uzatvoriť zamestnávateľskú zmluvu a platiť a odvádzať príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie za zamestnanca vykonávajúceho práce zaradené orgánom štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva do tretej kategórie alebo štvrtej kategórie podľa osobitného predpisu, a za zamestnanca, ktorý vykonáva práce tanečného umelca alebo hudobného umelca, ktorý vykonáva profesiu hráča na dychový nástroj, 7. osobitného predpisu, ktorý upravuje vnútorný systém vybavovania podnetov, zamestnávateľom, 8. osobitného predpisu zamestnávateľom, ktorý ustanovuje povinnosti pri vysielaní zamestnancov na výkon prác pri poskytovaní služieb.

22. Podľa § 16 ods. 1 zákona o inšpekcii práce zamestnávateľ je povinný inšpektorovi práce pri výkone inšpekcie práce a) umožniť voľný vstup do priestorov a na pracoviská a utvárať podmienky na nerušený a rýchly výkon inšpekcie práce, b) poskytovať informácie o zistených neodstrániteľných nebezpečenstvách, ktoré môžu ohroziť bezpečnosť a zdravie zamestnancov alebo iných fyzických osôb, c) umožniť odobratie nevyhnutne potrebného množstva vzoriek materiálov alebo látok na účely rozboru, d) umožniť používanie technických prostriedkov na zhotovenie fotodokumentácie, videodokumentácie a zvukových záznamov potrebných na výkon inšpekcie práce, e) predložiť na požiadanie alebo najneskôr v čase zisťovania totožnosti fyzických osôb nachádzajúcich sa na jeho pracoviskách doklady, ktorými preukáže pracovnoprávny vzťah, obdobný pracovný vzťah alebo právny vzťah podľa osobitného predpisu k týmto osobám.

23. Podľa § 16 ods. 2 zákona o inšpekcii práce zamestnávateľ je na požiadanie povinný poskytnúť inšpektorátu práce alebo inšpektorovi práce a) všetky podklady a informácie potrebné na výkon inšpekcie práce vrátane prvopisov dokladov a technických nosičov údajov, b) meno osoby, ktorá vykonáva prácu podľa dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, adresu miesta výkonu práce, dátum vzniku pracovnoprávneho vzťahu a predpokladaný rozsah prác, c) meno domáceho zamestnanca a adresu miesta výkonu práce.

24. Podľa § 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zákona o inšpekcii práce inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000,- eur do 200.000,- eur, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5.000,- eur.

25. Podľa § 19 ods. 6 citovaného zákona inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov, b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa, c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu, d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku, e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

26. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci nelegálna práca je závislá práca, ktorú vykonáva fyzická osoba pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nemá s právnickou osobou alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

27. Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a neprihlásila ju do registra poisťencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra, najneskôr však do začatia kontroly nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania, ak kontrola začala do siedmich dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra.

28. Podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci v čase vykonania inšpekcie právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

29. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len zákon o sociálnom poistení) zamestnanec na účely nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a poistenia v nezamestnanosti je, ak tento zákon neustanovuje inak, fyzická osoba v právnom vzťahu, ktorý jej zakladá právo na pravidelný mesačný príjem podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3, okrem

a) fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohody o brigádnickej práci študentov,

b) fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohody o vykonaní práce alebo dohody o pracovnej činnosti, ktorá má priznaný 1. starobný dôchodok, 2. predčasný starobný dôchodok, 3. invalidný dôchodok, 4. výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a dovŕšila dôchodkový vek, 5. invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu,

c) žiaka strednej školy v právnom vzťahu, na základe ktorého vykonáva praktické vyučovanie podľa osobitného predpisu a študenta vysokej školy v právnom vzťahu, na základe ktorého vykonáva praktickú výučbu alebo odbornú prax podľa osobitného predpisu,

d) fyzickej osoby v pracovnom pomere alebo štátnozamestnaneckom pomere, ak

1. bola pred vznikom pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru

1a. dlhodobo nezamestnaný občan a dôvodom vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vznik tohto pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru; ak k tomu istému dňu vzniklo viac pracovných pomerov alebo štátnozamestnaneckých pomerov, za pracovný pomer alebo štátnozamestnanecký pomer, ktorý bol dôvodom vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie, sa považuje ten pracovný pomer alebo štátnozamestnanecký pomer, na základe ktorého bola podaná prihláška do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia ako prvá, alebo

1b. vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie najmenej šesť po sebe nasledujúcich mesiacov, má trvalý pobyt v najmenej rozvinutom okrese a dôvodom vyradenia z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vznik tohto pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru; časť vety za bodkočiarkou v bode 1a. platí rovnako,

2. suma jej mesačného príjmu podľa § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 a 3 z tohto pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru nie je vyššia ako 67 % priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky (ďalej len „štatistický úrad“) za rok, ktorý 2 roky predchádza kalendárnemu roku, v ktorom vznikol pracovný pomer alebo štátnozamestnanecký pomer,

3. jej nevzniklo povinné nemocenské poistenie, povinné dôchodkové poistenie a povinné poistenie v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 4 písm. a) alebo písm. b),

4. voči jej zamestnávateľovi Sociálna poisťovňa neeviduje ku dňu vzniku tohto pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru pohľadávku na poistnom na sociálne poistenie a príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie, ktorú možno predpísať a ktorá je splatná k poslednému dňu kalendárneho mesiaca, ktorý 2 mesiace predchádza kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol tento pracovný pomer alebo štátnozamestnanecký pomer,

5. jej zamestnávateľ neznížil počet zamestnancov z dôvodu prijatia tejto fyzickej osoby a

6. odo dňa vzniku tohto pracovného pomeru alebo štátnozamestnaneckého pomeru neuplynulo viac ako 12 kalendárnych mesiacov a

2. fyzickej osoby v právnom vzťahu na základe dohody o zaradení do aktívnych záloh podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 231 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení zamestnávateľ je povinný prihlásiť sa do registra zamestnávateľov vedeného príslušnou pobočkou najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom začne zamestnávať aspoň jedného zamestnanca.

31. Podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení zamestnávateľ je povinný prihlásiť do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia zamestnanca podľa § 4 ods. 1 na nemocenské poistenie, na dôchodkové poistenie a na poistenie v nezamestnanosti a zamestnanca podľa § 4 ods. 2, okrem zamestnanca v právnom vzťahu na základe ním určenej dohody podľa § 227a, na dôchodkové poistenie pred vznikom týchto poistení, najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca, odhlásiť zamestnanca do ôsmich dní od zániku týchto poistení okrem zániku povinného nemocenského poistenia a povinného poistenia v nezamestnanosti podľa § 20 ods. 3, zrušiť prihlásenie do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia, ak poistný vzťah podľa § 20 nevznikol, a oznámiť zmeny v údajoch uvedených v § 232 ods. 2 písm. a) až c).

32. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy

štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

33. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

34. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

35. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

36. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnomu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správnomu orgánu dokladovať.

37. Podľa § 34 ods. 1 správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

38. Podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu.

39. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

40. Podľa § 34 ods. 6 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

41. Podľa § 39 ods. 1 správneho poriadku správny orgán môže namiesto dôkazu pripustiť čestné vyhlásenie účastníka konania, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

42. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

43. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VII.

Právny názor správneho súdu

44. Predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania

tým, že žalobca využíval závislú prácu fyzických osôb bez toho, aby ich prihlásil do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia do 7 dní od uplynutia lehoty podľa osobitného predpisu na prihlásenie do tohto registra.

45. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa SSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenia správneho orgánu sú takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

46. Správny súd preskúmal v medziach podanej žaloby žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci konania skúmal aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré mu predchádzalo najmä z pohľadu, či sa správny orgán druhého stupňa - žalovaný vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom pripojených administratívnych spisov dospel súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné a žaloba žalobcu je nedôvodná, a preto správnu žalobu podľa § 190 SSP zamietol.

47. Správny súd reagujúc na žalobcove námietky uvádza, že v prípade vyvodzovania zodpovednosti za porušenie povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov nevyplýva ako podstatný znak správneho deliktu zavinenie zo strany žalobcu, pretože správny delikt – porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie a ide o tzv. objektívnu zodpovednosť. Pri danom správnom delikte nezáleží na tom, či bol spáchaný úmyselne alebo z nebanlivosti, alebo ho spáchali zamestnanci bez toho, aby o tom mal zamestnávateľ vedomosť. Zamestnávateľ taktiež nemá možnosť liberácie, keďže právne predpisy neumožňujú zníženie, alebo odpustenie pokuty ako uloženej sankcie. Žalobcova domnienka, že jeho úmysel zamestnávať zamestnankyne dlhodobo, neevidencia nedoplatku na Sociálnej poisťovne a to, že sa dopustil správneho deliktu nelegálneho zamestnávania administratívnou chybou zamestnanca, neznamená, že k nelegálnemu zamestnávaniu nedošlo. Prvostupňový správny orgán – inšpektorát práce pri zistení správneho deliktu je povinný udeliť pokutu a nemá možnosť postupovať iným spôsobom.

48. K žalobnej námietke o nepreskúmateľnosti rozhodnutia správny súd uvádza, že nie je dôvodná, nakoľko z preskúmaných rozhodnutí vyplýva skutkový stav, ktorý bol riadne zistený, správne orgány vychádzali z účinných právnych predpisov, správne orgány použili správnu úvahu a dôsledne sa vysporiadali s námietkami žalobcu. Správny súd tiež podotýka, že žalobca v správnej žalobe použil rovnaké námietky, ako v odvolaní, s ktorými sa už vysporiadal žalovaný v napadnutom rozhodnutí.

49. Správny súd aj s ohľadom na ďalšiu žalobnú námietku - právneho posúdenia veci poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR, sp.zn. 8Asan/9/2021 zo dňa 28.02.2023, v ktorom sa uvádza: taktiež sa nemožno stotožniť s tým, že došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci nakoľko ustanovením § 3 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci zaviedol zákonodarca okrem zákazu nelegálnej práce aj osobitnú definíciu nelegálnej práce. Za túto sa totiž považuje aj využívanie práce zamestnanca na riadnom zmluvnom základe, pokiaľ si zamestnávateľ nesplní svoje registračné povinnosti v rámci dôchodkového poistenia voči štátu a zamestnancovi. Hoci ide o definíciu nelegálneho zamestnávania, vo svojej podstate ide o osobitný sankčný mechanizmus nesplnenia registračnej povinnosti zamestnávateľa podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení. Registračná povinnosť podľa osobitného predpisu však vzniká zamestnávateľovi momentom „najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca.“ Nesplnenie tejto registračnej povinnosti po uplynutí 7 dní, alternatívne momentom začatia kontroly v tejto lehote, nadobudne povahu sankcionovateľného nelegálneho zamestnávania.

50. V tomto kontexte správny súd zdôrazňuje, že lehota 7 dní podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci neznamená, že nezaregistrovanie zamestnanca do príslušného registra Sociálnej poisťovne v rámci tejto lehoty je legálne. Práve naopak, zamestnávateľ sa dopúšťa protiprávneho konania už porušením § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení - teda vtedy, ak nezaregistruje v príslušnom registri zamestnanca najneskôr pred začatím výkonu činnosti zamestnanca. V rámci § 2 ods. 2 písm. b) zákona o nelegálnej práci však zákonodarca poskytuje zamestnávateľovi osobitnú lehotu na odstránenie protiprávneho stavu, ide pritom buď o lehotu do 7 dní od uplynutia lehoty na splnenie povinnosti podľa osobitného predpisu, resp. o lehotu od začatia kontroly, ak táto začne skôr ako pred uplynutím lehoty 7 dní.

51. Z vyššie uvedenej logiky predmetných ustanovení a ich vzťahu vyplýva, že zákonodarca prezumuje, že nesplnenie povinnosti zamestnávateľa podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení nemusí automaticky ešte značiť, že zamestnávateľ chcel zamestnanca zamestnávať nelegálne (bez prihlásenia do povinných registrov štátu s čím súvisia odvodové povinnosti zamestnávateľa i zamestnanca), ale porušenie tejto povinnosti môže byť výsledkom rôznych administratívnych pochybení, nedostatkov či situácií. Pokiaľ preto zamestnávateľ chce zamestnávať svojho zamestnanca legálne, nechce porušiť zákaz nelegálnej práce, zákonodarca prezumuje, že si svoju povinnosť dobrovoľne dodatočne splní (odstráni nezákonný stav) v lehote 7 dní od uplynutia pôvodnej lehoty, resp. do začatia kontroly vo veciach nelegálnej práce. Za takéhoto stavu sa porušenie právnej povinnosti podľa § 231 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona o sociálnom poistení nestáva nelegálnou prácou a nie je sankcionovateľné podľa zákona o nelegálnej práci.

52. Pokiaľ však zamestnávateľ predmetnú lehotu prekročí, nelegálnym zamestnávaním sa stáva celá doba využívania závislej práce zamestnanca zamestnávateľom až do splnenia zákonnej registračnej povinnosti. Súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s názorom správneho súdu, že skutková časť výroku prvostupňového rozhodnutia, kde boli vymedzené všetky dni, v ktorých využívala sťažovateľka prácu dotknutého zamestnanca bez splnenia registračnej povinnosti (resp. do jej splnenia), je vymedzená správne. Pokiaľ sťažovateľka namieta, že táto skutková veta je podrobnejšia, ako skutok uvedený v protokole, kasačný súd len pre úplnosť dodáva, že protokol je v tomto prípade len podkladom rozhodnutia. Pokiaľ z vykonaného dokazovania v správnom konaní vyplývajú konkrétne informácie umožňujúce lepšiu špecifikáciu skutku, pre ktorý bolo začaté konanie, nemožno v ich využití v skutkovej vete výroku prvostupňového rozhodnutia vidieť nezákonnosť. Samozrejme za predpokladu dodržanie identity skutku, pre ktorý bolo konanie začaté.

53. Správny súd konštatuje, že nezistil pochybnosti v logickej a vyčerpávajúcej argumentácii žalovaného k odvolacej námietke žalobcu ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu. V tejto súvislosti súd predovšetkým poznamenáva, že hodnotiacim právnym kritériom pre vyvodenie administratívnej zodpovednosti voči žalobcovi boli objektívne zistenia o právne neprijateľnom spôsobe zamestnávania osôb žalobcom podľa Zákonníka práce a zákona o nelegálnej práci.

54. Na záver správny súd dodáva, že uloženie sankcie za porušenie zákonom uložených povinností vznikla správnomu orgánu zákonná povinnosť uložiť žalobcovi sankciu vo forme peňažnej pokuty, ktorá ak sa zistí nelegálne zamestnávanie v prípade jednej fyzickej osoby je stanovená minimálna výška pokuty 2.000,- eur a jej maximálna výška je limitovaná sumou 200.000,- eur a v prípade, ak ide o zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne tak najmenej 5.000,- eur (§ 19 ods. 2 písm. a) bod 1 zák. č. 125/2006 Z.z.). Správny súd pre úplnosť uvádza, že rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa je dostatočne odôvodnené aj vo vzťahu k výške uloženej sankcie, pričom správny orgán dostatočným spôsobom vyhodnotil všetky rozhodujúce kritériá pre určenie výšky pokuty a v danom prípade nie je dôvodná ani námietka žalobcu o tom, aby bola pokuta vo výške 5.000,- eur pre neho likvidačná.

55. Na základe vyššie uvedeného mal súd za to, že správna žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

56. O trovách konania rozhodol súd podľa § 167 SSP a § 168 SSP, v zmysle ktorého účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani z časti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

57. Toto rozhodnutie prijal senát Správneho súdu v Košiciach v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Správnom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

Uvedená povinnosť neplatí, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci. (§ 449 ods. 1, 2 SSP).